

טמונה בפרשה

עלון שבועי לעידוד העיון והבקיאות בפרשת השבוע

פרשת ראה

לסדר את הפרשה

לפניכם רשימת נושאי הפרשה בסדר מעורב, עליכם לסדרם מחדש לפי סדר ההתרחשויות בפרשה. כשתצליחו, תקבלו מהאותיות חלק מפסוק מהפרשה.

- א. דיני עבד ואמה עבריים
- א. הברכה והקללה
- א. דיני מסית
- ב. דיני מעשר שני ועני
- ב. דיני בכור בהמה
- ה. איסור אכילת גבלה ושרץ העוף
- ה. חיות הכשרות ובהמות הטמאות
- ו. חג השבועות
- י. דיני חג הפסח
- י. שלא לילך אחר הגויים
- י. דיני עיר הנידחת
- י. דגים הכשרים ועופות הטמאים
- כ. דיני שמיטת כספים והלוואות
- כ. איסור אכילת דם
- ל. גביא וחולם חלום
- ג. חג הסוכות ודיני ראייה
- ס. דיני בשר תאוה
- פ. לאבד הע"ז ואיסור במות

שאלה לשולחן שבת

"לא תעשו כן לד' אלקיכם"

"אזהרה למוחק את השם" (רש"י)

כתוב במדרש שבשעה שרצה משה רבינו להעלות את ארונו של יוסף מהיאור, כתב שם על חרס והשליכו ליאור ומיד צף ועלה ארונו של יוסף. ויש לבאר כיצד הותר למשה לזרוק את החרס עם שמו של הקב"ה למים, והרי לכאורה גורם הוא על ידי זה למחיקת שם השם, והרי בוודאות עם הזמן ימחה הכתב מעל גבי החרס.

מטרת השאלה

הינה לעורר דיון סביב שולחן השבת. ניתן לשלוח את תשובותיכם למערכת (בצרוף מקורות, אם ישנם) ובל"ג אכתוב מן התשובות בעוד כחודש.

פנינים

"כי ירחיב ד' אלקיך את גבולך כאשר דבר לך ואמרת אכלה בשר מי תאוה נפשך לאכל בשר בכל אות נפשך תאכל בשר: כי ירחק ממך המקום אשר יבחר ד'... וזבחת מבקרך ומצאנך" על אדם הראשון אסור היה לאכול בשר, כי אם רק צמחים, ואילו לנח הותר לאכול בשר. לכאורה היה מקום לחשוב, כי נח עלה בצדקותו על אדם הראשון, שכן הותר לו לאכול מה שנאסר על אדם הראשון. אולם באמת אין הדבר כך, אלא אדם הראשון בתור יציר כפיו של הקב"ה היה במדרגה כה גבוהה עד שברצותו לאכול בשר היה טועם את טעמו של הבשר גם בירקות שהיה אוכל כדרך שהיו בני ישראל טועמים במזן את כל הטעמים שאיוותה נפשם, ממילא לא היה צורך להמית בעל חי כדי לטעום טעם בשר. אבל נח לא היה בעל מדרגה כה גבוהה ולכן ברצותו לאכול בשר נאלץ היה להמית תחילה בע"ח. זהו שאמר הכתוב: "כי ירחיב ד' את גבולך": כאשר תהיה מבחינה רוחנית גדול במידה מספקת, במדרגה של צדיק גמור, אזי "ואמרת אוכלה בשר" - יספיק אם רק תאמר שרצונך בבשר, "בכל אות נפשך תאכל בשר" - וכבר תשיג את מבוקשך ותאכל בשר, גם אם לא תשחט מאומה לפי שתטעם את טעמו של הבשר בכל מאכל שתאכל. אבל אם "כי ירחק ממך המקום" - השי"ת, שהוא מקומו של עולם, ירחק ממך, לא תהיה במדרגה של צדיק גמור, אזי לא יועיל לך הרצון בלבד, אלא "וזבחת מבקרך ומצאנך" - יהא עליך לטרוח ולשחוט בעל חיים כדי שיהיה לך בשר ממש. (מעיינה של תורה)

"כי לא יחדל אביון מקרב הארץ על כן אנכי מצוך לאמר פתח תפתח את ירך לאחיך"

רש"י מביא את הספרי על המילה "לאמר" שבפסוק: 'עצה לטובתך אני משיאך', ויש לבאר מה העצה הטובה בדיוק. אלא כשנביט בתחילת הפסוק נבין מהי העצה, שהרי ישנה הבטחה: "כי לא יחדל אביון מקרב הארץ" דהיינו שתמיד יהיו אנשים המוגדרים כאביונים ודלים. ולכן אם תבחרו שלא לתת צדקה, בסופו של דבר ימותו האביונים הקיימים ברעב ובמחלות ח"ו, ואז אחדים מכם יצטרכו לתפוס את מקומם! הרי שזה לטובתך לפתוח את ירך לאחיך האביון כדי שלא תתקיים בך ההבטחה שלא יחדלו האביונים מן הארץ. (עיטורי תורה)

"ושמחת בחגך והיית אך שמח" - 'אך - לרבות יום טוב אחרון לשמחה' (רש"י)

בכל שבעת ימי הסוכות, אנו מקיימים מצוות מעשיות לרוב: ארבעת המינים וישיבה בסוכה, אבל בשמחת תורה נותרת לנו רק מצוה אחת: שמחה. ולכן כתוב "אך שמח" - שמכל המצוות המעשיות נותרה השמחה בלבד. (הגר"א) ובדרך צחות, אמרו שהסיבה ששרים בסוכות 'אך אך שמח' למרות שבפסוק כתבו רק פעם אחת 'אך' משום שהמילה 'אך' באה תמיד למעט ואין מיעוט אחר מיעוט אלא לרבות, שתהיה שמחה מרובה. (בשם הר' בגניס זצ"ל) ובדעת זקנים כתוב שבפסח לא כתוב שמחה כלל, ובחג השבועות כתוב שמחה אחת ובסוכות כתוב שלוש פעמים שמחה, וזה משום שבפסח עדיין אין האדם שמח כי טרם קצר את היבול, ובשבועות כבר קצת שמחים כי קצרו כבר את החיטה, אבל בסוכות שכבר קצרו וליקטו ובצרו ואספו את כל היבולים אל בתי האוצר, אז יש שמחה רבה.

"והנביא ההוא או חולם החלום ההוא יומת"

התרגום יונתן בן עוזיאל תירגם: 'יומת' - יתקטיל בסייפא. ויש לבאר מדוע הוא כותב שעונשו של נביא השקר הוא בחרב והרי בסנהדרין (פד): כתוב בפשטות שדינו בחנק ולא מצאנו מי שחולק על כך. ויש לומר: א. הכוונה שביקש הנביא להדיח אבל לא עלה בידו להדיח אפילו נפש אחת ולכן עונשו שונה. ב. סבר רבי יונתן בן עוזיאל כרבי שמעון שחנק חמור מהרג ושהתורה כותבת באופן סתום יש לפרש על המיתה הקלה ביותר. (דברי יהודה) (ע"פ תשובות הקוראים הנכבדים שליט"א ל'שאלה לשולחן שבת' תשע"ט)

העלון מוקדש לע"נ דבורה נסה בת ברוך ת.ג.צ.ב.ה

ישנו ביקוש רב בבתי הכנסת ברחבי הארץ לקבל את העלון לקהילה שלהם. זו ההזדמנות שלכם לזכות בהפצת תורה. ניתן לתרום: 1. בהעברה לבנק לאומי (10) סניף 905 חשבון 5055271, ע"ש 'ביין' 2. לשלוח שיק למערכת

חידון א' ת'

- התשובה לכל שאלה **מתחילה** באות המופיעה בתחילת השורה
- א. "___ כי לא יהיה בך ___"
 - ב. אנשים רעים = 'אנשי ___'
 - ג. הר שעליו ניתנה הברכה
 - ד. הוא הנפש
 - ה. מצווה האמורה בעבד עברי
 - ו. אחת ממצוות החג- "___ בחגך"
 - ז. את דמם יש לזרוק על המזבח
 - ח. כלי קצירה, שחותכת בקמה
 - ט. בעלי חיים האסורים באכילה נקראים-
 - י. "ולא ___ בידך מאומה מן החרם"
 - כ. אפשר לחלל עליו קדושת פירות מעשר שני
 - ל. המצה קרויה-
 - מ. המשותף לגמל, שפן וארנבת
 - נ. יש למכור לו את הנבלה
 - ס. מסימני כשרות הדגים, שבמים פרים ורבים
 - ע. מום שפוסל קרבן מהקרבה
 - פ. קרבן שמצוותו בין הערבים
 - צ. אחת מ-7 החיות הטהורות
 - ק. אסור לעשות אותה מרוב צער על מת
 - ר. כך אין לעלות לרגל
 - ש. מסימני הכשרות: "___ ___ פרסות"
 - ת. הסתה לעבוד ע"ז נקראת -

חידון א' ת' הפוך

- התשובה לכל שאלה **מסתיימת** באות המופיעה בתחילת השורה
- א. אין לשמוע לו אם אומר לילך לעבוד ע"ז
 - ב. עוף טמא
 - ג. עונש המסית לע"ז- "___ תהרגנו"
 - ד. בוקר ט"ז בניסן קרוי- "___ צאתך ממצרים"
 - ה. השי"ת בחר בנו להיות לו לעם -
 - ו. שניים מ-7 החיות הטהורות
 - ז. "ולא ___ בכור צאנך"
 - ח. מום שפוסל קרבן מהקרבה
 - ט. "והעבטת גויים רבים ואתה לא ___"
 - י. בשנה השביעית יש לשלוח את העבד עברי ל-
 - ך. עוף טמא
 - ל. הר שעליו ניתנה הקללה
 - ם. אין לשמוע לו אם אומר לילך לעבוד ע"ז
 - ן. אחת מ-7 החיות הטהורות
 - ס. 3 מהעופות הטמאים
 - ע. כלי המשמש סנדלרים, לעשיית חורים
 - ף. 3 מהעופות הטמאים
 - ץ. עוף טמא
 - ק. "___ ___ לבלתי אכול את הדם"
 - ר. 2 מ-7 החיות הטהורות
 - ש. עבד עברי עובד ___ שנים
 - ת. מסימני כשרות הדגים, שבמים פרים ורבים

ואלה שמות

"כי לא יחדל אביון מקרב הארץ"

אלו שמות נוספים יש לאביון ומה משמעותם? (התשובות במדור התשובות)

מן המדרש

מר עוקבא היה רגיל לתת מדי ערב יום כיפור ארבע מאות זוז לעני שהיה גר בשכנותו. שנה אחת, שלח מר עוקבא את הכסף לעני ביד בנו. חזר הבן ואמר לאביו לעני זה כבר אינו זקוק לצדקה. שאל אביו: "מדוע אתה אומר כן?" ענה הבן: "ראיתי שמזלפים לפניו יין ישן" (והרי שאינו עני). אמר מר עוקבא: "מכך אני נוכח לדעת שהעני הזה מפונק בהרגליו עד למאד" והכפיל את סכום הכסף, ושלח לו, כדי לתת לו די מחסורו בשפע. לפני מותו של מר עוקבא, ביקש מבני ביתו שיביאו לו את חשבונות הצדקה שנתן בכל ימיו. מצא, שנתן שבעת אלפים דינרים 'סיאנקי'. אמר: "צידה קלה הכנתי לדרך רחוקה שאני כעת יוצא בה, וחייב אני במהירות לקיים מצוות נוספות!", מיד קם, וחילק עוד מחצית (וי"א שלישי) מרכושו לצדקה. למרות שאמר רבי אילעאי: "תיקנו סנהדרין בעיר אושא, המבזבז נכסיו לצדקה, אל יבזבז יותר מחומש", שם תיקנו על אדם חי אבל בשעת מיתה ניתן לתת אפילו יותר מחומש. רבי אבא, היה צורר זוזים בסודרו, ומפשילו לאחוריו (כדי שלא יתביישו הנוטלים) והיה הולך לאיזור של עניים כך, ומציץ לאחוריו כדי לוודא שלא יקחו את הכסף אנשים שאינן זקוקים. מעשה ברבי חנינא, שהיה רגיל לשלוח לעני אחד בכל ערב שבת ארבעה זוזים. פעם אחת שלח את הכסף ביד אשתו. חזרה, ואמרה לו שהעני כבר אינו זקוק למתנתם. שאל אותה רבי חנינא מה ראתה שאומרת היא כן? אמרה לו ששמעה ששואלים אותו 'האם תסעד היום במפות של פשתן לבנות או בשל משי צבועות?'. אמר רבי חנינא: היינו מה שאמר רבי אלעזר: 'בואו ונחזיק טובה לרמאים, שאלמלא הם, היינו חוטאין בכל יום. שנאמר: "וקרא עליך אל ד', והיה בך חטא". (ע"פ כתובות סח.)

מילה בפרשה

**את העץ גזם בידיו,
ושיר מתרונון בשפתיו,
חשב שיתפרנס מלשיר,
אך קולו - חיה מזכיר.**

המונח המבוקש הינו מילה
בת 3 אותיות המופיעה בפרשה.
אשר כל שורה בחידה
רומזת להקשר שונה שלה.
(יתכן כתיב חסר וחילופי אותיות
בעלי הגיה דומה)

התשובה תתפרסם אי"ה בגליון הבא

ושפני טמוני חול

"כי יסיתך אחיך בן אמך"

איזו מצוה מתקיימת דווקא באם ולא באב?

"כי יסיתך אחיך בן אמך"

כומר אחד שאל את ר' יהונתן אייבשיץ היכן כתוב בתורה שאסור להאמין באותו האיש מייסד הנצרות. מיד ענה לו: שהדבר כתוב בפסוק: "כי יסיתך אחיך בן אמך לא תאבה לו ולא תשמע אליו", הרי לכאורה תמוה מדוע הזכירה התורה דווקא אחיך בן אמך ולא בן אביך? אלא, רומז הפסוק לאותו האיש שבא וטען שאין לו אב, וכי נולד רק מאמו, אזי מזהירה אותנו התורה בפירוש: "לא תאבה לו ולא תשמע אליו ולא תחוס עינך עליו ולא תחמל ולא תכסה עליו". (דור דעה)

שעשועי דאורייתא

"וזה אשר לא תאכלו מהם"

מכל העופות הטמאים המוזכרים בפרשה ובפרשת שמיני, רק שניים מוזכרים במקומות נוספים בתורה. מי

הם והיכן? (3,1)

מצאו נא בפרשה:

1. את האות ל' המופיעה 3 פעמים ברציפות. (לא באותה

מילה)

2. אחד מסימני ליל הסדר.

3. פסוק ובו 9 מילים המסתיימות באות מ'.

4. פסוק שכל המילים בו הינן שמות של בעלי חיים.

5. שניים מגלגל המזלות.

"זיכרון" סימן

גימטריאות ורמזים לזכירת מספר פסוקי הפרשה

בפרשת ראה מסופר על נביא שקר ודינו: "והנביא הוא או חלם החלום הוא יומת".

בפרשת ראה ישנם 126 פסוקים, ואפשר לזכור זאת ע"י זכירת המילים:

"נביא להטיא" = בגימטריא = 126

תשובות

ושפני טמוני חול - תשובה לשבוע שעבר: שאלנו: למי יש לתת את זוג התפילין הבודד לצדיק או לרשע? כתב הסמ"ג (עשין ג'): "עוד זאת דרשתי להם כי יותר חפץ הקדוש ברוך הוא באדם רשע שיניח תפילין מאדם צדיק ועיקר תפילין נצטוו להיות זכרון לרשעים ולישרם דרך טובה ויותר הם צריכים זכר וחזקון מאותם שגדלו". **לסדר את הפרשה** - "אפס כי לא יהיה בך אביון". **חידון א' ת'** - אפס אביון, בליעל, גריזים, דם, הענקה, ושמת, זבחים, חרמש, טמאים, ידבק, כסף, לחם עוני, מעלי גרה, נכרי, סנפיר, עיור, פסח, צבי, קרחה, ריקם, שוסעת שסע שתי, תועבה. **חידון א' ת' הפוך** - נביא, עורב, הרוג, מועד, סגולה, אקו תאו, תגוז, פיטה, תעבט, חפשי, שלך, עיבל, חולם חלום, דישון, פרס כוס תחמס, מרצע, עטלף ינשוף שחף, נץ, רק חזק, זמר יחמור, שש, קשקשת. **שעשועי דאורייתא** - נשר: "כנפי נשרים", "כאשר ידאה הנשר", "כנשר יעיר קנו". ועורב בפרשת נח. 1. "ושמאול ללכת". 2. ברך. 3. "והבאתם שמה עלתיכם וזבחיכם ואת מעשרתיכם ואת תרומת ידכם ונדריכם ונדבתיכם ובכרת בקרכם וצאנכם". 4. "איל וצבי ויחמור ואקו ודישן ותאו וזמר". 5. גדי ושור. **ואלה שמות** - עני, אביון, איש תככים, מסכן, רש, דל, דך, מך, הלך. עני- זהו שמו, אביון- שתאב לכל, מסכן- שהוא בזוי לכל, רש- שמגורש מן הנכסים, דל- מדולדל מן הנכסים, דך- מדוכרך נידך וניתק מכל, רואה דבר ואינו אוכל, רואה דבר ואינו טועם ואינו שותה, מך- שהוא נמוך לפני כל, הלך- שכל נכסיו הלכו לו. **מילה בפרשה עקב** - מסהומסעומשא. "לטיוול חשוב הוא יצא" - למסע, "למקום ללא מועצה" - מסה זהו שם מקום במדבר, שבוודאי אין בו שלטון ומועצה, "אך המטען אותו פצע" מטען=משא, "מהמשקל כמעט נחצה" - משקל=מסה. **טמונות בפרשה** - 1. "והיית אך שמח" (טז, טו). 2. "מקצה הארץ ועד קצה הארץ" (יג, ח). 3. איל ניגוח - "איל" (יד, ועוד) 4. "חולם חלום" (יג, ג). 5. מדיח כלים - דיני מסית ומדיח (פרק יג). 6. "איש כמתנת ידו" (טז, יז). 7. מצוות צדקה (טו, יא). 8. "חרמש בקמה" (טז, ט). 9. "ולא תקפוץ" (טז, ז). 10. "ואשריהם תשרפו באש" (יב, ג). 11. "קשקשת" (יד, ט). 12. הגירף מזהה עם ה-"זמר" (יד, ה). 13. "סנפיר" (יד, י). 14. "איל" (יד, ה, יב, כב, יב, טו). **טמונות בהפטר** - 1. "למה תשקלו כסף" (נה, ב). 2. "לאבני אקדה" (נדי, ב). 3. "יין וחלב" (נה, א). 4. "מרבץ בפור" (נדי, יא) **שאלה לשלחן השבת מטות מסעי** - שאלנו: מדוע אין השו"ע מביא את ההלכה שמשנכנס אדר מרבנים בשמחה כשם שמביא את ההלכה שמשנכנס אב ממעטין בשמחה? כמה מעיקרי התשובות שהתקבלו במערכת: 1. אין צורך בגלל שכתב על אב והגמרא אומרת שכשם שממעטין באב כך מרבנים באדר. 2. באב יש הרבה דינים למעשה הנובעים ממיעוט השמחה אבל לא באדר. 3. כדי שלא יגיד נכרי שיצא חייב בדין עם ישראל באדר שפסקו כן בגלל שזה אדר. (האשל) 3. אנו לא פוסקים כרב שאמר הלכה זו. (חת"ס) 4. מפני שתמיד יש להיות בשמחה ואין חידוש יותר בכך.

ניתן להשיג את העלון:

במייל: ע"י שליחת מייל בקשה אל: temunabaparashah@gmail.com - מלמדים, תלמודי תורה ובתי ספר - נא ציינו זאת.

באתרים: 'לדעת', 'אידישער וינקל' (באידיש) 'תורת יוסף ו'דרשו'.

בשכונת בית ישראל בירושלים: בחנות 'פיצוחי בית ישראל' רח' בית ישראל 1, ובמערכת.

© כל הזכויות שמורות לאהרן ביי.

ניתן לשלוח תגובות, רעיונות והערות למערכת:

קופמן 17, ירושלים

temunabaparashah@gmail.com

העלון מגיע מדי שבוע לעשרות אלפי משפחות וילדים, המשתמשים

בו ללימוד משותף סביב שולחן השבת.

מעוניינים להקדיש את העלון לכל מטרה? צרו קשר עם המערכת, או טלפנו: 052-766-5775

זהו חידון משעשע מתמונות הרמוזות על פסוקים ומושגים מהפרשה ומפירוש רש"י.
(תוכלו למצוא תשובות במדור 'תשובות')

אדגיש, כי אין הכוונה להמחיש את הפסוקים כלל, אלא רק בדרך רמז וכפל לשון. (מומלץ לציין זאת לילדים)
temunabaparashah@gmail.com
אשמח לקבל רעיונות, חידוקים והערות: temunabaparashah@gmail.com
כמו"כ להצטרפות לרשימת התפוצה ולהקדשות ניתן לשלוח בקשה למייל הנ"ל.

טמונות בפרשה

מקרא רמת קושי: רגיל קשה

4

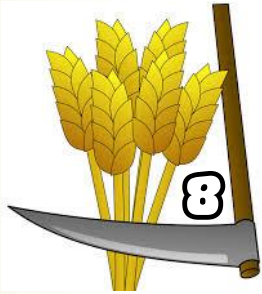
3

2

1

8

7

6

5

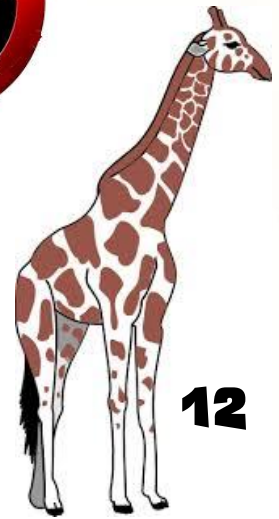
11

10

9

12

'מחשבה טובה'

התשובה לטמונה זו
תתפרסם בע"ה בגיליון הבא

תשובה לגיליון הקודם
"על הלוחות כמכתב הראשון" (י"ד)

14

13

"עניה סערה" (ישעיה נד' יא-נה' ה)

הפטרת ראה

טמונות בהפטרה

4

3

2

1

עדיין ניתן לרכוש את משחק ה'חדר בריחה' המבוקש! חידות ומשימות לכל הגילאים לחוויה משפחתית מושלמת!
לפרטים נוספים ולהזמנות התקשרו: 052-766-5775